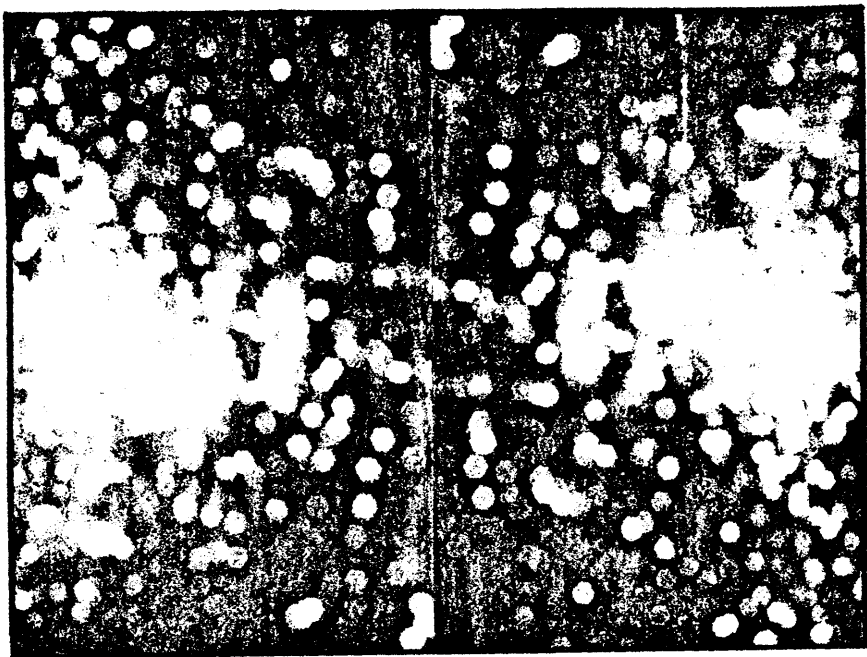

PÅ GUDS TIDSLINIE

Et sted på Guds tidslinie står korset. Jesu død er fortid, om end virkningerne varer ved for alle mennesker til alle tider. Et andet sted på samme tidslinie er Jesu genkomst placeret. Det er en fremtidig begivenhed.

De første kristne havde korset bag sig og genkomsten foran sig. Korset var sammenknyttet med Jesu opstandelse og himmelfart og inkluderede også Jesu andet komme. På denne tidslinie står vi principielt samme sted som de første kristne.

De første kristnes liv var med andre ord bestemt af de frelseshistoriske gerninger, der var knyttet til Jesus. Ikke kun med de fortidige. Heller ikke kun med de fremtidige, men både med de fortidige og de fremtidige. Den samme Jesus, som var død og opstanden, ventede de jo igen (Acta 1,11).

Bestemt af Guds handlinger med Jesus i fortiden. Og bestemt af Guds handling med Jesus i fremtiden. - Svækkes et af disse synspunkter, forrådes det kristne budskab ikke blot, men vort kristne liv stivner.

Bestemt af disse to begivenheder, Jesu første og Jesu andet komme, begrundede de deres løskøbelse i Jesu stedfortrædende død. "I er købt, og prisen betalt" (1.Kor.6,20). Dermed var de inde under den "evige forløsning" (Heb.9,12), som var begrundet i at Jesus én gang for alle havde givet sit liv som løsesum for alle (Mark.10,45). Men selv om løsesummen var ydet - én gang for alle - og selv om de erfarede forløsningen i Jesus Kristus, så erindrede de alligevel Herrens ord om at løfte deres hoveder, "thi jeres forløsning nærmer sig" (Luk.21,28).

På samme måde med den virkelighed, som ordet frelse udtrykker. Nu er det frelsens dag, for dem der tror (2.Kor.6,2), og allige-

vel ses der frem til den dag, hvor sjælene skal frelses - hvilket er en fremtidig realitet (1.Pet.1,9).

I Jesu forkyndelse om Guds Rige findes samme spænding, som er begrundet i de to omtalte poler. Guds Rige er kommet nær, ja, så nær, at dets kræfter allerede virker og det er muligt at gå ind i det. På samme tidspunkt kunne Jesus lære sine disciple at bede en bøn om at Guds Rige - det fremtidige og mægtige - måtte komme. Troens Guds-Rige erfarede de, da de troede på ham, som var indholdet af Guds Rige, og som på samme tidspunkt forkyndte det, Jesus nemlig. Herlighedsriget ventede de på.

I Johannes evangeliet er forholdet ikke anderledes. Dets tale om det evige liv accentuerer det nutidige, uden at fornægte det futuriske liv. Livet med Jesus er det evige liv, som døden og graven ikke kan bryde. Det fortsætter på den anden side døden. Fornægtes eller fortones derfor Jesu genkomst, mangler håbets dimension - og det kristne liv stivner. Og glæden mangler. Korset, opstandelsen, himmelfarter og genkomsten kan ikke skilles fra hinanden. Korset har ført opstandelsen og himmelfarten med sig, og vil føre Jesu andet komme med sig.

Fornægtes eller fortones på den anden side Jesu gernings karakter, driver man gæk med den levende Gud - han som for vore synders skyld engang for alle ofrede sin eneste søn - og ens kristne liv stivner. Og trøsten mangler.

Bestemmes man derimod både af Jesu fortidige og fremtidige gerning, er der både håb og trøst at hente for os nu.

For en selv. For andre.

Og for ens teologi....

Kai Kjær-Hansen